

வேதாகமச் சிருஷ்டிப்பின் கதை என்ன?

சிருஷ்டிப்பைக் குறித்த கேள்விகள்

அடிப்படை சிருஷ்டிப்பின் கதை ஆதியாகமம் 1 மற்றும் 2 இல் காணப்படுகிறது, மேலும் ஏதேன் தோட்டம் அதிகாரம் 3 இல் உள்ளது. ஆதியாகமம் 1 தேவனைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதற்கு முன்பே தொடங்குகிறது. இதுதான் நிகழ்வு என்பதால், "வரலாற்றுக்கு முந்தைய" நேரம் என்று எதுவும் இல்லை. தேவன் தம்மையும் மனிதவர்க்கத்திற்கான அவருடைய சித்தத்தையும் வெளிப்படுத்துவது ஆரம்பம். இந்த தொடக்கத்தில், தேவன் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தையும் ஆறு நேரடியான, 24 மணிநேர நாட்களில் படைத்தார். இதில் அனைத்து வான்வெளிப் பொருட்களும் (ஒவ்வொரு நட்சத்திரம் மற்றும் கிரகம் உட்பட), பூமியில் உள்ள அனைத்தும் அடங்கும். ஆதியாகமக் கணக்கில் தேவனுடைய திரித்துவ இயல்பு வெளிப்படையாக இல்லை என்றாலும், தேவன் தேவத்துவத்திற்குள்ளேயே ஒரு "நம்மை" வெளிப்படுத்துகிறார் (ஆதியாகமம் 1:26). கிறிஸ்துவைப் போலவே (ஆதியாகமம் 1:2) சிருஷ்டிப்பில் ஆவியானவர் செயல்படுகிறார் (யோவான் 1:1-3; கொலோசெயர் 1:15-17).

சிருஷ்டிப்பின் ஆறு நாட்களில், தேவன் பிரபஞ்சத்தையும் பூமியையும் (நாள் 1), வானம் மற்றும் ஆகாயவிரிவு (நாள் 2), வறண்ட நிலம் மற்றும் அனைத்து தாவர உயிரினங்கள் (நாள் 3), சூரியன் மற்றும் சந்திரன் உட்பட நட்சத்திரங்கள் மற்றும் வான்வெளிப் பொருட்களை உருவாக்கினார் (நாள் 4), பறவைகள் மற்றும் நீர்வாழ் உயிரினங்கள் (நாள் 5), மற்றும் அனைத்து விலங்குகள் மற்றும் மனிதனைப் (நாள் 6) படைத்தார். மனிதகுலம் மற்ற எல்லா உயிரினங்களையும் விட சிறப்பு வாய்ந்தது, ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனுடைய சாயலைத் தாங்குகிறார்கள், மேலும் பூமியை வழிநடத்தி ஆளுகையையும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு உள்ளது. அனைத்து சிருஷ்டிப்புகளும் ஆறு நாட்களில் அதன் அனைத்து பரந்த வரிசையிலும் அற்புதமான அழகுடன் முடிக்கப்பட்டன. ஆறு நேரடியான, 24-மணிநேர நாட்கள், நாட்களைப் பிரிக்கும் நேரங்கள் இல்லை. தேவன் தனது சிருஷ்டிப்பு மிகவும் நல்லது என்று அறிவித்தார். ஆதியாகமம் 2 தேவனுடைய வேலையின் நிறைவைக் காண்கிறது மற்றும் மனிதனின் படைப்பைப் பற்றிய விரிவான கணக்கைக் கொடுக்கிறது.

ஏழாவது நாள் தேவன் ஓய்வெடுப்பதன் மூலம் குறிக்கப்படுகிறது. இது தேவன் சோர்வாக இருந்ததால் அல்ல, ஆனால் அவர் தனது படைப்பை நிறுத்தினார் என்பதைக்

காண்பிக்கிறது. இது ஏழில் ஒரு நாள் ஓய்வெடுக்கும் முறையை நிறுவுகிறது மற்றும் இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ள வாரத்தின் நாட்களின் எண்ணிக்கையை அமைக்கிறது. ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பது தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு ஒரு தனித்துவமான அடையாளமாக இருக்கும் (யாத்திராகமம் 20:8-11).

ஆதியாகமம் 2 மனிதனின் படைப்பை கூர்ந்து கவனிக்கிறது. இந்தப் பத்தியானது இரண்டாவது படைப்பின் கணக்கு அல்ல, அல்லது ஆதியாகமம் 1 க்கு முரணானது அல்ல. ஆதியாகமம் 2, மனிதனைப் பற்றிய தேவனுடைய தனித்துவமான வேலையில் வாசகரை மீண்டும் ஒருமுகப்படுத்த ஒரு நேரியல் அறிக்கையிலிருந்து ஒரு படி விலகிச் செல்கிறது. தேவன் தான் முன்பு படைத்த பூமியின் மண்ணிலிருந்து மனிதனை உருவாக்கினார். மனிதனின் உடலை உருவாக்கிய பிறகு, தேவன் அவனுக்குள் ஜீவனை - ஒரு ஆத்துமாவை - சுவாசித்தார். தேவன் மனிதனை இந்த வழியில் உருவாக்கத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பது இந்த செயல்பாட்டில் அவரது மிகுந்த அக்கறையைக் காட்டுகிறது. தேவன் அடுத்ததாக முதல் மனிதனாகிய ஆதாமை ஒரு சிறப்பு இடத்தில், ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தார். ஏதேன் அழகாகவும் வளமாகவும் இருந்தது. ஆதாமுக்கு உணவு மற்றும் உற்பத்தி வேலை

உட்பட அவருக்குத் தேவையான அனைத்தும் இருந்தன. இருப்பினும், தேவன் இன்னும் மனிதனுடன் எல்லாவற்றையும் செய்துமுடிக்கவில்லை.

மற்ற எல்லா உயிரினங்களையும் மறுபரிசீலனை செய்து பெயரிடுவதன் மூலம் ஆதாமுக்கு ஒரு துணையின் தேவையைக் காண தேவன் உதவினார். தனக்கு ஒரு துணை தேவை என்பதை ஆதாம் புரிந்துகொண்டான். தேவன் ஆதாமை நித்திரைப் பண்ணச் செய்தார், பின்னர் ஆதாமை உருவாக்கியது போல் மிகுந்த அக்கறையுடன் ஏவாளை உருவாக்கினார். ஏவாள் ஆதாமின் விலா எலும்பில் இருந்து உருவானாள். ஆதாம் அவளைப் பார்த்ததும் அவள் விசேஷித்தவள் என்று புரிந்துகொண்டான். அவள் அவனது இணை, அவனது துணை மற்றும் அவனது மாம்சத்தின் மாமிசம். தேவன் ஆதாமையும் ஏவாளையும் தம் சாயலில் படைத்தார் (ஆதியாகமம் 1:27). இந்த பகுதி குடும்பத்தை சமுதாயத்தின் அடிப்படைக் கட்டுமானத் தொகுதியாக நிறுவுகிறது (ஆதியாகமம் 1:24; மத்தேயு 19:5-6.) தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட நிறுவனமாக, திருமணம் என்பது ஒரு ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் இடையே மட்டுமே இருக்க வேண்டும். ஆதாம் ஏவாளும் குற்றமற்ற நிலையில் படைக்கப்பட்டனர் (ஆதியாகமம் 1:25) அவர்கள் எந்த

பாவமும் செய்யவில்லை. அவர்கள் ஏதேனில் தேவனோடு உறவாடி மகிழ்ந்தனர். உறவின் ஒரு பகுதி ஒரு எளிய விதியைச் சேர்ப்பதாகும். ஆதாமும் ஏவாளும் ஒரே ஒரு மரத்தின் கனியை உண்பது மட்டும் தடைச்செய்யப்பட்டது, அதாவது தோட்டம் முழுவதுமே ஒரே ஒரு மரத்தின் கனியை உண்பது மட்டுமே தடைசெய்யப்பட்டது (ஆதியாகமம் 2:17).

ஒரு கட்டத்தில் ஏவாள் தடைப்பண்ணப்பட்ட இந்த ஒரு மரத்திலிருந்து சாப்பிட சர்ப்பத்தினால் ஆசையைத் தூண்டப்பட்டாள், அதை அவள் செய்தாள். தடை செய்யப்பட்ட மரத்திலிருந்து ஆதாமும் சாப்பிட்டான். ஆதாமும் ஏவாளும் தேவனுக்கு எதிராக பாவம் செய்தார்கள், அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாய் இருந்த நிலையை இழந்தார்கள் (ஆதியாகமம் 2:8-12). பாவம் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. தேவன் சர்ப்பத்தை என்றென்றும் தரையில் ஊர்ந்து செல்லவும், மனிதர்களால் வெறுக்கப்படவும் சபித்தார். ஏவாளை பிரசவ வலி மற்றும் கணவருடன் முரண்படும்படி தேவன் தண்டித்தார், மேலும் ஆதாமை அவனுடைய உழைப்பு மற்றும் கஷ்டங்களினால் தண்டித்தார் (ஆதியாகமம் 3:14-19). அவர்களின் பாவத்தின் விளைவுகளில் ஒரு பகுதி ஆதாம் மற்றும் ஏவாள் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள் (ஆதியாகமம் 3:22-24.) ஆனால் விளைவுகளில்

நம்பிக்கையின் செய்தியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வரவிருக்கும் மேசியாவைப் பற்றிய முதல் குறிப்பு ஆதியாகமம் 3:15 இல் காணப்படுகிறது. அவர் சர்ப்பத்தை (சாத்தானை) நசுக்க வருவார், ஆனால் சாத்தான் அதற்கு முன்பதாக அவரை சிலுவையில் நசுக்குவான். பாவம் மற்றும் அதன் மோசமான விளைவுகளின் மத்தியிலும், தேவன் தன்னை கிருபை மற்றும் இரக்கம் மற்றும் அன்பின் தேவனாகக் காண்பிக்கிறார்.

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-creation-story.html> | English: <https://www.gotquestions.org/creation-story.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org